

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3477

гр. Варна, 21.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Т. Василев

Членове: Мирела Огн. Кацарска
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от Мирела Огн. Кацарска Въззивно гражданско дело № 20223100501902 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 13495/10.08.2022 г. на П. К. П. - длъжник по изп. дело № 20223110407014 по описа на СИС при ВРС срещу действията на ДСИ, изразяващи се в насочване на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, а именно – налагане на запор върху личната партида на жалбоподателя в Затвора – гр. Варна.

Твърди се, че по запорираната му лична партида в Затвора в гр. Варна постъпват суми единствено от трудово възнаграждение, получавано по реда на чл. 77 и чл. 78 от ЗИНЗС и от дарения от негови близки под несеквестируемия минимум.

Ответникът по жалбата Затвор – гр. Ловеч депозира отговор на жалбата в срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК, с който изразява становище за нейната неоснователност и моли същата да бъде оставена без уважение.

Ответникът по жалбата ТД на НАП – Варна не депозира отговор на жалбата в срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК.

ДСИ при СИС - Варна, с район на действие ВРС депозира мотиви, на основание чл. 436, ал. 3, изр. 2 от ГПК, с които излага съображения за неоснователност на жалбата.

Жалбата е подадена от надлежна страна – длъжник в изпълнителното производство. Същата обаче е недопустима.

Разпоредбата на чл. 435, ал. 2 от ГПК установява кои действия на съдебния изпълнител длъжникът в изпълнителното производство може да обжалва. В т. 2 на горната норма е посочено, че това е насочване на изпълнението върху имущество, което същият смята за несеквестируемо, какъвто е конкретният случай. Съобразно чл. 436, ал. 1 от ГПК

жалбата се подава чрез съдебния изпълнител до окръжния съд по мястото на изпълнението в двуседмичен срок от извършване на действието, ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призована, а в останалите случаи - от деня на съобщението.

Принудителното изпълнение се насочва върху отделен имуществен обект с налагането на запор или възбрана върху този обект. На обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестрируемо имущество, а не изпълнителното действие, което нарушава несеквестрируемостта. Отменяването на изпълнително действие, което нарушава несеквестрируемостта е последица от уважаването на жалбата по нейния предмет и без да е направено искане за отменяване на отделни изпълнителни действия.

Срокът за обжалване при насочване на изпълнението върху парично вземане от трето задължено лице започва да тече от връчването на съобщението за наложения запор върху изцяло несеквестрируемо или друго вземане, върху които не се допуска принудително изпълнение, а когато запорът не е съобщен на длъжника или е наложен върху частично несеквестрируемо вземане - от узнаването, че третото задължено лице е платило на съдебния изпълнител и поради това отказва да плати на длъжника /т. 1 от ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК/. В конкретния случай видно е от писмо рег. № 355/31.08.2022 г. на Зам. Началник на Затвора – Варна и разписка /листи 18 и 19/, че ПДИ с изх. № 15351/11.05.2022 г. /лист 28 от изп.д./, с която длъжникът се уведомява за наложения запор върху личната му партида в Затвора - Варна, е връчена на жалбоподателя лично на 17.05.2022 г. Срокът за депозиране на жалбата изтича на 31.05.2022 г. /работен ден/, като същата е пусната по пощата от жалбоподателя на 08.08.2022 г., поради което се явява просрочена.

Пропускането на този срок обаче не осуетява правото на длъжника да иска от съдебния изпълнител /след предоставяне на необходимата информация/ вдигане на запора и връщане на несеквестрируемата част от събраните суми, докато те не са получени от кредитора, както и да обжалва разпределението на основание несеквестрируемостта. Пропускането на срока осуетява само отменяването на наложения запор като изпълнително действие /отделното му обжалване е недопустимо и съответно отменяването му – невъзможно/. Във всички случаи, независимо от обжалването и независимо от съдържанието на решението по жалбата, длъжникът може да претендира от съдебния изпълнител, обезщетение за всички преки и непосредствени вреди от провеждането на изпълнение върху несеквестрируемо вземане.

С оглед гореизложеното жалба с вх. № 13495/10.08.2022 г. на П. К. П. се явява недопустима поради просрочие и като такава следва да бъде оставена без разглеждане.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба с вх. № 13495/10.08.2022 г. на П. К. П., ЕГН ***** - длъжник по изп. дело № 20223110407014 по описа на СИС при ВРС срещу действията на ДСИ, изразяващи се в насочване на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, а именно – налагане на запор върху личната партида на жалбоподателя в Затвора – гр. Варна

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчването му пред Варненски апелативен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____